

نویسد

سال چهارم، شماره ۷۰، شنبه ۱۲ اسفند ۱۳۵۷

(وابسته به حزب نوده ایران)

انقلاب ایران برسر دوراهی

انقلاب ملی دموکراتیک ایران بر سر یک دوراهی تاریخی ایستاده است. انتخاب هر یک از این دو راه در چگونگی رشدانی جامعه ما و سرنوشت یکایک افراد این سرزمین تاثیر همه جانبه و بنیادین دارد. یکی از این راهها، انتخاب راه رشد سرمایه داری و دیگری برای تحمیل رشد سرمایه داری است. مبارزه برای تعیین جهت رشد جامعه، صورتها و روشهای آن آشکارا در پهنای است که این روزها آثار و علل آن در همه جا مشهود است. نحوه تهیه، سازمان های اداری و دستگاه نظامی رژیم کهنه و نودیدنی زمان آنها، نحوه انتخاب با انتخابات آزادانه، رؤسا و فرماندهان جدید، تعیین چهارچوب آزادهای اقتصادی و سیاسی، آزادی احزاب، جمعیت ها و سندیکاها و اتحادیه ها، مساله هواندازه، مانور سیستم یا غیر مستقیم در زمانه های گروهی، همواره در ادوار دموکراسیون - و سیاسی دیگر از جنب و نوبت ها که این روزها مرکز انواع بحث ها، انتقادهای و اعتراض های جورا جور شده، در بین حال که به نوعی، مبارزه فشرده و طبقاتی را در درون اردوی انقلاب متنگ می کند، با این جهت گیری اصولی در ارتباط است. (۱)

مساله ایست که در انقلاب ایران همه گروه ها و قشرها و طبقاتی که با امپریالیسم دروغ و منافات خود و زاهدی توری افسار گسسته آریا مهری زبان می دهند، شرکت وسیع دارند. و اینک که نخستین جوانه های پیروزی سرزده، هر یک از این قشرها و طبقات می خواهد انقلاب را به سوی یک گام که تا طبیعت متناقض و متعادل حال و آینده آنها بیشتر سازگار است، انحصار طلبی - به هر شکل - در جنبش انقلابی ما درست از این سرچشمه آب می خورد. اما مساله حیاتی ایست که انقلاب در چه راه و بسا کدام خیره می تواند بیشترین منافع اکثریت طبقاتی را که در آن شرکت فعال داشته، تامین کند. موضوع تعیین جهت رشد با این سوال پیوند جدا نشدنی دارد.

پس از آنکه درباره، چگونگی راه رشد جامعه انقلابی ایران به بحث بپردازیم، لازمست با توجه به علت انقلاب ملی و دموکراتیک ایران و آرزوها و خواست های عمده ترین اقشار و طبقات شرکت کننده در این انقلاب، به صورتی هدف های آن را مرور کنیم. این هدف ها در اقلی و اکثریت این سرزمین، هر انقلاب و انقلاب ملی و دموکراتیک در همه جا به این ترتیب قابل طرح است:

- ۱- ایجاد تحول بنیادی در سازمان دولتی بسا یکجه بر سر چه، متحد نیروهای ملی و دموکراتیک جامعه یعنی کارگران، دهقانان، پیشه وران و کسبه و روشنفکران میهن پرست و مترقی و قشرهای ملی پروروزی.
- ۲- مکتوبه بیانیای استعمار، استثمار، رشوه کشی و حاکمیت تسلط امپریالیسم و طرفداران حاکمیت ملی و واحد منابع ملی به منظور تحکیم حاکمیت ملی.
- ۳- اصلاح نظام و بیانیای فتوای، انجام اصلاحات اساسی ارضی با شرکت همه دهقانان و رفع همه مشکلات.
- ۴- تثبیت سیاست خارجی صلحجویانه و ضد امپریالیستی (سیاست بی طرفی مثبت).
- ۵- تصمیم دموکراتی در حیطه اجتماعات و استخر حقوق و آزادی های دموکراتیک به نحوی که سرنوشت کشور را به دست خنده های مردم سپارد. - تامین رفاه و ترقی و عدالت اجتماعی در زمان و زمانه، ما عاقل دوراه رشد بیشتر وجود ندارد. هیچ کشوری در جهان وجود ندارد که بتواند با عدالت و آزادی و سوسیالیسم راه پیشه. با ناپسند در سیستم جهانی سرمایه داری مانده به صورت جزئی از جزای آن در ادوار و این سیستم را نپذیرد. کشورهایی که راه رشد سرمایه داری را اختیار کرده اند، نمی توانند خواستار عدالت باشند از وابستگی اقتصادی به امپریالیسم با خود هم در بین حال در سیستم جهانی اقتصاد سرمایه داری باقی می ماند. چنین کشورهایی برای عملی کردن چنین هدفی با بیاد تمام و سایل بر طبق ماندهای اقتصادی خود کفایت کنند، نیروهای اولیه و بازده کار را تا حد گزینگی اقتصادی امپریالیسم با لایبرالیسم و اقتصاد مودرن با آن چنان آشکارا رشدی بیست دهند تا در سطح تولید نیرو در نتیجه در سطح حقوق برابر با کشورهای صنعتی امپریالیستی قرار گیرند. (۲) الزامات ظهور و ظهور جنبش ایگانی برای اینها آن کشور نیستند و با این امکان پذیر است. اما قانون رشد تا سالی اقتصاد و سیاسی در اقتصاد جهان سرمایه

داری، مسلک خود را همچنان حفظ می کند و گامگان به ایجاد تکلیف بزرگی ما بین کشورها یا امپریالیستی و اکثریت مطلق کشورهای عقب مانده که راه رشد سرمایه داری را اختیار کرده اند، منتهی می گردد و کشورهای اخیر برای همیشه به صورت مانده اقتصاد امپریالیستی باقی می ماند. ما تکیه بر این واقعیت است که در پهنای حزب نوده ایران برای انقلاب ایران در مرحله ملی و دموکراتیک آن تا کفایت شده است:

- حزب نوده ایران راه رشد سرمایه داری را در دوران کسوف تاریخی ترقی و رفاه و مسالمت جامعه ایران، راه ترقی و رفاه ملی می داند. زیرا این راه رشد استعمار سرمایه داری را جایگزین انواع کهنه استثمار می سازد. بحران عمومی سرمایه داری در دوران ما پیوسته ظرف تاریخی خود... در این دوران بیهوده راه سرمایه داری در اقتصاد، به ناچار موجب تشدید بحران اقتصادی و اجتماعی گردیده است. چنین دورانی نمی تواند مورد قبول و تائید نیروهای ملی و دموکراتیک ایران قرار گیرد.

«راه رشد که حزب ما برای جامعه ایران اصحیح می داند، سمت گیری سوسیالیستی (راه رشد غیر سرمایه داری است) که هنوز به معنی استخر سوسیالیسم نیست.»

برای انتخاب راه رشد غیر سرمایه داری (از طریق ملی کردن وسیع و سایل عمده تولید و منابع اصلی ثروت و ارضیت های زیرزمینی روز زمینی، اطلاعات ارضی دموکراتیک و متحرک سریع صنایع دولتی، به ویژه ایجاد صنایع کلیدی مادر و غیره (۳) هم زمینه های بسیار مساعد داخلی و هم شرایط بسیار مساعد جهانی، وجود دارد.

شرکت فعال و جداگانه، دموکرات ترسین و پختهترین ترسین طبقات و اقشار جامعه ما و در مرکز آن ها طعمه، کارگران انقلاب دموکراتیک و ضد امپریالیستی ایران، خواست های این اقشار و طبقات متعادل را به صورت نیروی محرک موتور قدرت انقلاب در آورده است. ما تکیه بر این نیروها و در یک عمیق نیازها و تضایلات آنها، انقلاب می توانیم به پیشرفته و پویا زده و زمین رشه کردن گردن امپریالیسم، استثمار را هر چه محدودتر و کم رنگ تر سازد. و در تضایلات عمیق استثمار و رشه سرمایه داری در تضایلات و تضایلات های تضایلات فکری قشرها و طبقات را در یک جهت آزاد می بخش ما گامی نهایی است. وقتی مجادله بین طبق، روشنفکران انقلابی مذهبی، نمایندگان فکری جنبش انقلابی اسلامی نظیر ابو الحسن بنی صدر (ارزندگان امام خمینی) به طور غیرمان از لزوم تبدیل اختلاف طبقاتی و حتی اقشار جامعه، بدون طبقه نوسدی و جامعه فکری که در آن تضایلات فکری گروهی و طبقاتی از یک کف می گویند، وقتی سیستم بانکی موجوده منافع حاصل مهم فارت و استثمار سرمایه در تضایلات های اقشار و روشنفکرانه می فریبی شود، وقتی سرمایه داری به عنوان نظامی که هویت اساسی را از او می گیرد و در آن تضایلات شکل یک مصرف کننده، در آن تضایلات متفکرانی نظیر دکتر علی شریعتی با خود ترسین حمله و برخاسته و برپا می شود، وقتی مسوولین و رهبران مجاهدین اسلام علت اقبال آن است انسان را در نظام سرمایه جست و جو می کنند و در وجود، مستمکنین که در فاسوس و طبقه، می آید که گامی به این نظم می سازد، (در سرمایه با غیر ترسین رگبیا) نیروی طبیعی که انقلاب ایران برای طرفدار در هنگام رشد سرمایه داری در اختیار دارد، با همه قامت توانای خود جلوه می کند، چرا که به این نیروها و تضایلات مانده، نیرو و خواست طبقه، کارگران ایران را به عنوان بزرگترین طبقه، اجتماعی با یاد افتاده گرد. و اما در بر سر چه ای:

اولا دوران ما، دوران گذار از سرمایه داری به سوسیالیسم است. همواره اعلامیه اعلامیه جنبه مشاوره حزب کمونیستی و کارگری (نوامبر ۱۹۶۰) به درستی توجیح کرده است. طبق عمده، جهت عمده، و خواست عمده، تکامل جامعه بشری را



کارگران ایران حق دارند خواستهای ویژه خویش را از انقلاب مطالبه کنند

دیر و صبح صدها کارگر به نمایندگی از سوی ارتش ۶ میلیونی کارگران ایران در اجلاس ملی وزارت کار، با حضور داریوش فروهر، وزیر کار دولت موقت، شرکت کردند. در این اجلاس کارگران ضمن بیان خود مسائل و مشکلات خود با کارگری و طرح کردند.

کارگران که در صف اول مبارزه علیه رژیم ضد ملی و ضد طبقاتی شاه، با امتناع کارکنان خود رژیم راه از انور آورنده و در دوش دیگر نیروهای خلق در همه اشکال مبارزات انقلابی، از جمله تسمیه مسلمانان، روزهای ۲۱ و ۲۲ همین ساله شرکت کردند و شهادت دادند، سنگین ترین بارها را بر عاتق ایران اقتصاد در برداشتن کهنه تدوین است که با بیاداری بیمانندی به مبارزه ادامه دادند. در ماههای طولانی انقلاب اکثریت قریب به اتفاق کارگران از دریا تا دستمزدهای ناچیز خود محروم ماندند. صدها هزار کارگر و یک میلیون کارگرها و هزاران تولیدی کشور را خراج شدند. کار سرمایه با خراج بی رویه، کارگران و زمینداران که به قیمت بیست آب بارک، رزق روزی مختصر آنها تمام شد، همه سنگینی بارها را اقتصاد کشور را که تاگزیر سستی از آن هم به آنها رسیده بود، به دوش کارگران زمینداران گذاشتند و با این عمل خود را دیگر آسوی چهره، زشت سرمایه داری را از بین بردند و توحش سرمایه داری وابسته و ضد ملی را نشان دادند.

اینکه انقلاب طومار سنگین رژیم مملکت را بر عهده است، کارگران حق دارند که دستمزد کامل ما را برای راه در اعتراض بوده اند طلب کنند و بخواهند که کلیه کارگران اخراج شده با پرداخت همه حقوق و مزایای بر سر کار برگردند. طبقه کارگر و زمیندار و بورژوازی ایران که با هم عظیم میلیونی هویت در انقلاب ملی و دموکراتیک شرکت شده و به آن زرفا و بهای بی سالیهای بخشیده است، حق دارند که خواست های ویژه، هویتی را از انقلاب مطالبه کنند.

کارگران و دموکراتیکان ایران در شرایط گسستی خواست های منفی خود را به شکل زیرین مطرح می کنند:

- پرداخت تضای حقوق و مزایای کارگران در ایام اعتصاب یا تعطیل بویا زشت کلیه کارگران اخراجی به سر کار خود.
- تامین اشتغال به مناسبت حق مسلم افراد کشور از بین بردن بنگاری و نیمه بنگاری در سراسر کشور.
- حل مسئله مسکن کارگران و تامین مسکن بهداشتی و راحت و ارزان برای زمینداران شیزده.
- محدود سازی روزگار و در سراسر کشور به ساعت در روز و جمل ساعت در هفته.
- لغو کارگزاران کمتر از ۱۴ سال.
- جلوگیری از آگاهی کارهای فاق به رضای و اجرای اصل دستمزد برای در برابر کارمندان.

پیش بسوی جمهوری ملی و دموکراتیک ایران

نویسد

(وابسته به حزب توده ایران) سال چهارم، شماره ۷۱، شنبه ۱۳۵۷

دست «سیا» در تجدید سازمان ساواک

در حالی که پوشش‌های مسلحانه شبانه به مراکز حساس و رزمندگان انقلاب و مبارزان سرحدات راه آزادی، در شهرهای مختلف و ویژه تهران و تبریز ادامه دارد، در حالی که بخش‌های اعلامیه‌ها و نشریات مشکوک که زیرچتر آزادیخواهی سیاسی و حزبی به تفرقه‌اندازی بین نیروهای ملی و مبارز و تحریک جناح‌های مذهبی و چپی علیه کلدیگوس مشغول است اوج روزافزون می‌گیرد، در حالی که حزب‌سازی و هم‌رنگ‌گیری‌های سیاسی با هدف تحریک و تحریف و فرقه بازی و جان‌پرانی در صفوف مبارزه، ضد امپریالیستی با ظهور تحریف‌های فنی‌المداهه سازمان‌ها و شبکه‌های غیر حسیب کمونیست طبق اعلامیه جناب آذربایون و دیگر شرکا، و نصیحت بازان فرصت‌طلب که هر یک خروارها دارا و طشکاری را در بر سرپوشه گذاشته‌اند. با زارگری و دارد. نشانی‌ها و آواک منظمه رژیم محمد خاتمی به صورت یک سازمان تروریستی و فعال زیرزمینی در این ماجرا هر روز آرازمی‌تر می‌شود. به دنبال هدف‌های که مادر نویسه شماره ۱ گذشته در رابطه با تجدید سازمان بازنه‌های کارهای ساواک و خطر جدی‌ای که از این رهگذر انقلاب مردم ایران رانده‌اند می‌گذرد، دادیم. چند روز پیش، روزنامه‌ها خبر دادند که مدتها پیش فعالیت سازمان چینی ساواک در برابر نخست‌وزیری اجتماع کردند و خواستار ادامه حیات و تصمیم‌گیری خود شدند اما چون نخست‌وزیر سابق از تجدید سازمان این رژیم‌ها غلط بر سریده بود: «در حالی که هیچ یک از شما شبانه روز در خانه نشسته هستید، چگونه توانستید در یک ساعت چنین دردی عمل شخصی اجتماع کنید؟ این سرش می‌جواب. در واقع شاید کامل‌ترین تجدید سازمان ساواک در برابر قرار ارتبطه و زیرزمینی بی‌ایضا و فعال‌ترین است. از این حیث که می‌تواند پیش از هر سازمانی مشغول خود را برای مطلقاً با نفوذ و زیرساخت کند. از این نیرو و روش‌های خود را در جهت هدف با نهایت پیچیدگی استفاده کند. با توجه به نقش انجمنی، فنی و مدد موزکراتیک این سازمان در برابر حزب و وزارت در بر افتادگان آزادی‌مهری، تخصصی‌نیت و تجدید سازمان و فعالیت این شبکه تروریستی معزول به آنتی قابل درک است. با چنین برداشتی است که مردم ساکنانی می‌پوشند. وقتی این گروه‌ها و زیرساخت‌ها و سازمان‌ها استفاده از امپریالیسم با پای خود به حیات و زیرساخت رفته‌اند، چرا برای دستگیری آنها هیجان‌های نشده و بر مگرسی‌ها آنها قول رسیده‌اند و روشن کردن و مستحاط داده شده است؟ چرا برای این درآوردن خود را با حاکمیت فعالیت‌های انقلابی این سازمان که حتی معادن نخست‌وزیر به طور تلویحی واقفیت آن را تا حدی کرده، هیچ اقدامی نمی‌شود؟ در شرایطی که عملاً بودجه سازمان‌ها و اسلحه‌ها و اواک قطع شده، به حرکت درآوردن دوباره جریح‌های این ماشین‌های عریض و طویل هزینه‌های گزاف و فوق‌العاده می‌طلبد و در وقت همین جاست که سازمان نخست‌وزیر گریه «سازمان» اطلاعاتی و عاوسی آمریکا در تجدید سازمان مطلق سر بریده و ورزگشته خود آشکار می‌شود. این دغدغه وقتی بیشتر شود می‌نماید که به این پرسش و گفتگوی عمومی برگردیم که:

۱- ده‌ها هزار ما مورگنکده و منقب و جاسوسی و غرایب‌کاری و تا به ساری بر هر جریح‌ترین سازمان سوگلی رژیم آزادی‌مهری حالا کشیده‌اند؟ از هزاران جاسوس و کارشناس و ما مورسیا که به گواهی جرائد و رسانه‌های گروهی غرب تا آخرین ماها و پشت‌های رژیم کشیده، سابق با مصلحت و ازاد ایران شده‌اند که به کارشوند؟

۲- این واقعتاً آنت‌ال‌ال‌له طالبانی درصاحبانه، تلویزیونی همه‌شبه‌گفته به صورت هتداریا باسان دیگری مطرح کرده، پیش از هتد هتارت از ما موران ساواک در شبکه‌های ملی، با تجهیزات بسیار در هتد هتاری ما موران سیا و ما موران سازمان عاوسی اسرائیل (سازمان) درگمنان انقلاب ایران هستند. ن ساله چند ساله ما موران و فعالیت زیرزمینی ما موران چنانکه از ما موران در زمین‌های متنی است که به صورت یک خطر بسیار رانده‌اند و هیچک در برابر انقلاب مردم ایران خودمانی می‌کنند و دولت موقت انقلاب را در برابر مسئولیت‌های خود و خطر مردم نگنکنن گامی این سازمان‌ها و دستگاه‌ها و روش‌های گروه‌های سازمانی عمل جانیات‌منه، از منجمده کرده‌اند.

دولت «موقت» و خواست‌های مردم

پوشش‌ها و خواست‌هایی که مردم در برابر دولت موقت قرار می‌دهند، در خطوط اصلی اش، محتسوی و نیروی محرکه و آماج‌های انقلاب را نشان می‌دهد - و به همین جهت بهترین لجام و هدایت را بر سرای رهبران در شرایط تفریح و منقلب کنونی در برسر دارد. مردم می‌گویند دولت‌های که از انقلاب بپروازند و دست‌ها را به سابل سیاسی و اجتماع می‌افتد و به طور انقلابی و پرشور خود، در برابر صورت‌های فنی است پس یک دولت‌های که در شرایطی مادی سرگرازی و انقلابی انقلابی که سر فراز موج و توان در حرکت است و وظیفه با بیان دادن به یک دوران طلوتی و رخت‌وختی و آغاز یک دوران تحولی تازه را درگوشه‌ترین فرسخت برده‌اند؟

چندی بازرگان در منطق رادیو-تلویزیونی خود در چهارشنبه گذشته در پاسخ به پاره‌های گلایه‌ها و اعتراض‌ها و بی‌چهارم‌ها و ناراحتی‌ها، مایل‌ها مطرح کرده خوب را تغییر انداخته سوال‌های تازه‌ای او گفت:

دولت می‌یک دولت موقت است و از این جهت می‌باید که فعالیت‌ها و وظایف این دولت هم محدود و موقتی است. او گفت که توهمات زیادی از ما وجود دارد که یک شبه در صفا له بهیما شیم. باید به فرصت‌ها، با توجه به صورت‌تکل، تصریح کرد: اما من هیچ تمهیدی نداده‌ام که همه مشکلات را حل می‌کنم.

خطت «موقتی» بودن دولت آقای بازرگان در دست‌ها مسئله‌ای است که مردم روی آن توقف نمی‌کنند. مردمی که به جای سنگین یک انقلاب پرده‌رو و خون‌پرداخته و همسان آماده اندر برداشته، توهمات و انتظار زیادی دارند و در واقع در گذشته دانش‌ها هستند. دولت موقت در جهت به خاطر موقتی بودنش نمی‌تواند فرصت زیادی را طلب کند و اقدام میسر ترین و حیاتی‌ترین خواست‌های مردم و وظایف انقلاب را لطفه‌ای به تاخیر اندازد. و با زور دست به خاطر همین موقتی بودن، بر ما همه‌ها و اوضاع‌ها می‌نویسد در روند آینده انقلاب خطوری ایجاد کند. ما به‌جای دولت موقتی می‌گذاریم، چه چنانچه نخواهد. ستون‌های بافتن جامعه فردی انقلاب است و به همین جهت و با توجه به این که این انقلاب در جهت‌های ما موران و نیروهای انقلابی و انتصابات در ادارات و سازمان‌های دولتی و غیره گذاشته می‌شود. اگر با مضمون انقلاب و آرمان‌های مردم انقلابی نیازهای جامعه از موقتی‌ترین فردا همه‌ها می‌باشد، از هم اکنون درصدهای در برابر این آینده تکرار می‌دهد.

آنها درست همین‌هاست که مردم، می‌آنگه توقع داشته باشند که یک شبه در صفا له بهیما شیم و همه‌ها را با ما موران با ما موران می‌پسند و مدانه می‌خواهند دولت‌های که مسئولیت‌هاست وظایف و هدف‌های انقلاب را در عمل پذیرفته است و می‌آنگه به طور لطفی تمهیدی بر سرده‌اند، همه‌ها تمهیدات انقلاب را بر سرده‌اند. از هم اکنون جهت حرکت را به نحوی تنظیم و انتظام کنند و ما موران جامعه، نورانی و روشنی می‌ریزی نباید که این اطمینان تکمیل شود که درخت انقلاب میوه‌های دلخواه مردم را به بار خواهد آورد. مردم هر حرکت و اقدامی را در این جهت تا حد و رنجشانی می‌کنند و با هر نیروی ما و فاصله گیری مسئولان از این مسئولیت‌هاست. اساسی‌ترین گرایش‌ها و خواست‌های مردم مختلف از جمله در جهت ما و مناظره‌ها و مستندک‌ها و اعلامیه‌ها و ظاهر می‌سازند. اگر از خواست‌ها و رفتارها و توقعات افراطی و تفریحی درگذریم - که با به‌دنگیست - اساسی‌ترین گرایش‌ها و خواست‌های مردم ترین شده‌های شرکت‌کننده در انقلاب را در دو اصل می‌توان منجمک کرد:

۱- آزادی انتخاب برنامه انقلابی فاطمی که پرورش‌دهنده‌ها می‌باشند و از آزادی مسئولیت‌های اجتماعی حفظ کنند و صورت گرفت تا به دیگری درآورد.

۲- گذر دست‌ها و روش‌های انقلاب و پیش‌روانند آن از طریق انجام می‌دهد و وظایف انقلاب و هدف‌هایی که مردم به یک دولت موقت می‌خواهند و وظایف مردم نگنکنن گامی این سازمان‌ها و دستگاه‌ها و روش‌های گروه‌های سازمانی عمل جانیات‌منه، از منجمده کرده‌اند.

۳- این واقعتاً آنت‌ال‌ال‌له طالبانی درصاحبانه، تلویزیونی همه‌شبه‌گفته به صورت هتداریا باسان دیگری مطرح کرده، پیش از هتد هتارت از ما موران ساواک در شبکه‌های ملی، با تجهیزات بسیار در هتد هتاری ما موران سیا و ما موران سازمان عاوسی اسرائیل (سازمان) درگمنان انقلاب ایران هستند. ن ساله چند ساله ما موران و فعالیت زیرزمینی ما موران چنانکه از ما موران در زمین‌های متنی است که به صورت یک خطر بسیار رانده‌اند و هیچک در برابر انقلاب مردم ایران خودمانی می‌کنند و دولت موقت انقلاب را در برابر مسئولیت‌های خود و خطر مردم نگنکنن گامی این سازمان‌ها و دستگاه‌ها و روش‌های گروه‌های سازمانی عمل جانیات‌منه، از منجمده کرده‌اند.

اطلاعیه

دیپارخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران

به دنبال گذر شش‌ده‌ماهه جنبش انقلابی بسیاری از گروه‌هایی که متنی حزب توده ایران را پذیرفته و با هوادار حزب بند شد فعالیت خود به طور همه‌جانبه‌ای از سر گرفته‌اند که جای خود می‌خواهد فرسختی است. ولی مشاهده می‌شود که برخی از این گروه‌ها نشریات منتشر می‌کنند که با سیاست رسمی حزب توده ایران فاصله دارد.

با توجه به سیاست‌های ما موران و ضرورت فعالیت سیاسی دقیق و مختصر، از همه گروه‌های ما موران که از هرگونه اظهار نظر مستقل در مسائل سیاسی خودداری کرده، به تشریح نشریات مرکزی حزب و اکتفا به بندهای از بهیما شیم سو، فاش‌هاست احصالی و دشواری‌های ناخواسته جلوگیری شود.

دیپارخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران
۱۳۵۷

پرولتاریا برای بدست آوردن قدرت حاکمه سلاحی جز سازماندهی ندارد «لنین»

